

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת ויגש
שנת תשפ"ד

גליון
ל"ח

שיעורי חינוך

יום שני פרשת נח התשפ"ג - קריית ברסלב - ליבערטי יע"א

• מה עושים עם ילד שגונב?

אותם, ואם מחנכים בדרך הזאת מצליחים מאוד.

אם לא מחנכים, רק אומרים: "לא נורא, הם הרי רק ילדים קטנים, לא קרה כלום, תעזב אותם", הילדים האלו גדלים עדי פנים רחמנא לצלן. עכשו זה הזמן לחנך אותם, אם שומעים שיילד קטן אומר מלה מגננה, - מה נקרא מלה מגננה? כל מלה לא יפה שיילדים אומרים, - אין פזה דבר שהוא עדין ילד קטן ולא קרה כלום, מכרחים ללמד אותו: "את זה אי אפשר להגיד!"

מצד שני, זה לא נקרא שהוא ילד נוראי וצריכים כבר לזרק אותו מהתלמוד תורה... הוא בכל זאת עדין ילד! הוא ילד, ומלמדים אותו לא לעשות את זה.

מה עושים עם ילד שגונב?

יום אחד מתקשרים אלי מחנות צעצועים בויליאמסבורג, בעל הבית מספר לי שמישהו נכנס לחנות שלו וקנה סחורה עם כרטיס אשראי בכמה אלפי דולרים, הוא קנה ספרים, משחקים, הובר בורד ועוד ועוד, עכשו נודע לו שכרטיס האשראי היה גנוב, הלכו לבדק במצלמות, ונודע שהילד הזה לומד בברסלב.

חתנה יקרה", כאן זה בדיוק הפוך, יש לנו עכשו ארבעה חתנים בישיבה וכמה פלות בבית החנוכה, הורים מסומים רוצים לעשות דוקא חתנות יקרות, והילדים שלהם גדלו על משהו אחר: "למה להוציא כסף על כלום?"

אצלנו לא נהיים ילד נערץ, אם הוא בא עם חלצה חדשה, ילד נערץ הוא ילד שמדבר יפה אל האחר, שיש לו לב לאחרים. וזו העבודה של המלמדים, להחדיר בילדים פעם ועוד פעם מה זה ילד טוב, ולעשות צחוק מהעבודה זרה של היום. תשאלו את הילדים: "מיהו ילד טוב? מי שמגיע עם חלצה חדשה? - לא!" ילד טוב הוא אחד שמחנה לשני! ילד טוב הוא אחד שמפרגן לשני! ילד טוב הוא אחד שנותן מהחטיף שלו לשני! ילד טוב הוא זה שרואה שלאחד אין לו עפרון, והוא אומר לו: 'אני אתן לך עפרון!' ילד טוב הוא מי שרואה אחד שאין לו מקום, ואומר לו: 'אני יפנה לך מקום, תבוא לשלחן שלי, תבוא לכסא שלי!' זהו ילד טוב!

ילדים הם ילדים - אבל צריכים לחנך אותם

מצד אחד צריכים לדעת שיילדים הם רק ילדים, ומצד שני צריכים לדעת שאני צריך לחנך

בעזרת השם יתברך אנו ממשיכים עם השעור שנמסר ביום שני פרשת נח התשפ"ג בקריית ברסלב - ליברטי יע"א, על ידי ראש הישיבה שליט"א.

להחדיר אמונה בילדים

העקר הוא להחדיר בילדים שהשם יתברך ברא את העולם, וזה העולם שלו, הוא פועל הכל ועושה הכל, ואם לא מרצים מכל דבר שהוא, שייבקשו מהשם יתברך, וצריכים אמונה, לדעת ולהאמין שהכל הוא רק לטובתנו.

מיהו ילד נערץ?

ברוך השם שהילדים כאן מקבלים חנוכה טוב, יש לנו עכשו גם חתנים וגם פלות שרוצים להתחתן בהיכל הישיבה, הם רוצים חיים פשוטים, רק שהורים לא רוצים את זה, בגלל אותן חמש שעות של ליל החתנה לא נאה להם שייגידו שהם בברסלב או שהבן שלהם בברסלב... ואם תשאלו, הרי הם יכולים לקחת את הכסף הזה ולתת אותו לזוג הצעיר כדי שיהיה להם הון עצמי לקניית דיירה, כיום עולה ליל החתנה בין עשרים לשלושים אלף דולר, קח את הכסף ותן להם בית! בדרך כלל זה הולך שהורים מתלוננים: "אנחנו רוצים לחתן בסגנון פשוט, אבל הילדים מפגינים הם רוצים

• מה עושים עם ילד שגונב?

שולחים את ילדיהם למוסדות שִׁלְנוּ בָּאִים לְשֵׁאל אוֹתִי אִם לְשַׁלַּח אֶת בְּנוֹתֵיהֶן לְקַעֲמַפּ אוֹ לְהַשְׁאִיר אוֹתָן בְּבֵית, אֲנִי אוֹמֵר לָהֶם: "תִּשְׁמַר עַל הַבַּת שְׁלָךְ! אִף פְּעַם אֵל תִּשְׁלַח אֶת הַבַּת שְׁלָךְ לְקַעֲמַפּ, שְׁתַּבְּכָה, שְׁתַּצְעַק, שְׁתַּעֲשֶׂה הַפְּגָנָה, תַּחֲזִיק אוֹתָהּ בְּבֵית; הִיא יְכוּלָה לַעֲזֹר קִצָּת בְּכַשׁוּלִים, הִיא יְכוּלָה לְנַסּוֹת קִצָּת לְקַפֵּל כְּבִיסָה, וְאֶפְלוּ אִם הִיא תִּשְׁאָר לִישׁן עַד שְׁתִּים עֲשָׂרָה בַּצְּהָרִים זֶה גַם לֹא נוֹרָא, הָעֶקֶר שְׁתַּחֲזִיק אוֹתָהּ בְּבֵית, כִּי לַצְּעִרְנוּ לֹא מְדַבְּרִים בְּמוֹסְדוֹת אַחֲרִים לְהַזְהִיר מִיְדִידוֹת לֹא טוֹבָה, הַבְּנוֹת רַק עֲסוּקוֹת בַּתַּחֲרוּת מִי מְצַלַּחַת יוֹתֵר, מִי מְתַלַּבֶּשֶׁת יוֹתֵר יָפָה, אֵיזָה מְתַג לּוֹבְשִׁים, וּמִי יְכוּלָה לְהַתְּלַבֵּשׁ עִם דְּבָרִים יוֹתֵר יְקָרִים, הַבַּת שְׁלָךְ יְכוּלָה לְהַתְּקַלְקֵל הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ".

בְּרוּךְ הַשֵּׁם שְׁאֶצְלָנוּ בְּבֵית פִּיגָא פֶּן מְכִינִים אֶת הַבְּנוֹת, מְכִינִים אוֹתָן "מְתַר שִׁיְהִיו לָךְ חֲבֵרוֹת, אֲבָל לֹא אַחַת אֲסוּר לְשַׁחַק עִם הַגּוֹף שְׁלָךְ; צְרִיכִים לְהַזְהִיר בְּזֶה מְאוֹד" מֵצַד שְׁנֵי צְרִיכִים אֲבָל לְדַעַת, שְׂאֵם בַּת בָּאָה לְסַפֵּר סִפּוּר עַל בַּת שְׁנֵיָהּ, הִיא לֹא נִהְיִית שְׂקָצָה, הִיא הָרִי רַק יְלָדָה, צְרִיכִים רַק לְחַזֵּר עַל זֶה עוֹד פְּעַם, עוֹד פְּעַם לְדַבֵּר עַל זֶה יָפָה, לְחַנֵּךְ אוֹתָהּ בְּצוּרָה יָפָה.

כָּל הַמְּחַנְכִים צְרִיכִים לַעֲבֹד בְּשִׂתוּף פְּעֻלָּה!

אֶת הַיְלָדִים צְרִיכִים לְחַנֵּךְ, צְרִיכִים לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם, וְהַמְּלַמְדִים צְרִיכִים לָשִׁים עֵינַי עַל כָּל יְלָד בְּכָל מְקוֹם, בַּפֶּתַח, בַּחֲדָר אַכְּל, בַּשְּׂרוּתִים. וְצְרִיכִים לְדַבֵּר עִם נִהַג הַהִסְעוֹת וְעִם הַטְּבַח, לְשַׁמַּע מֵהֶם אִם יֵשׁ יְלָדִים שְׂאִינָם מְתַנְהֲגִים כְּרֹאוּי, כִּי צְרִיכִים לַעֲבֹד בְּשִׂתוּף פְּעֻלָּה, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיד: "אִם הֵם לֹא יְכוּלִים לְהִסְתַּדֵּר עִם הַיְלָדִים בְּהִסְעָה, זֶה לֹא

הַתְּקַשְׁרוּ אֵלַי וְסַפְרוּ לִי שִׁישׁ בַּחוּר שְׂקוּנָה עִם כְּרִטִּים אֲשֶׁר אֵי שֶׁל מִישֶׁהוּ, דְּבַרְתִּי אִתּוֹ פְּעַם פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ אַרְבַּע, וְאֲנִי רוֹאֶה שְׂכָל דְּבַר הוּא בְּעֵינָיו בְּדִיחָה, אֲמַרְתִּי לוֹ: "שְׁמַע, כָּאֵן אַתָּה לֹא יְכוּל לְהַשְׁאֵר, אַתָּה לֹא יְכוּל לְהַמְשִׁיךְ בִּישִׁיבָה", אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהַפְּנִס לְנוֹשָׂא, זֶה לְמוֹד בְּפָנַי עֲצִמוּ].

לְדַבֵּר אֶל הַיְלָדִים מְקַדְּשָׁה

מְלַמְדִים צְרִיכִים לְדַבֵּר אֶל הַיְלָדִים מְקַדְּשָׁה, שְׂאֲסוּר לְשַׁחַק עִם הַגּוֹף שֶׁל הַשְּׁנֵי, וְאִף אַחַד לֹא יְכוּל לְהוֹרִיד לָךְ אֶת הַמְּכַנְסִים; הַיִּצֵּר הָרַע כְּבָר מְתַחִיל אֶפְלוּ אֶצֶל יְלָדִים קְטַנִּים.

אִם מְתוֹעֲדִים עַל יְלָד שְׂנַכְנַס לְשִׁרוּתִים שֶׁל מִישֶׁהוּ אַחֵר, הַיְלָד עֵדִין לֹא רָשָׁע, אֶצֶל יְלָדִים זֶה עֵדִין לֹא בָּא מְכַנְנָה רָעָה, כִּכָּה זֶה, הַיִּצֵּר הָרַע בָּא אֶל הָאָדָם מֵאֲזִ שֶׁהוּא נוֹלָד שִׁיעֲשֶׂה דְּבָרִים שְׂאֲסוּר לַעֲשׂוֹת. אִם עוֹצְרִים אֶת זֶה בְּגִיל צַעִיר, בְּכַתּוֹת ב', ג', ד', וּמְחַדְרִים טוֹב בְּיְלָדִים שְׂאֲסוּר לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, אֲזִ הוּא יְכוּל עֵדִין לְגַדֵּל לְצַדִּיק גְּדוֹל, וְיִלְךְ לְחַתְּנָה שֶׁלוֹ כִּשְׁהוּא טְהוֹר, אֲבָל אִם נוֹתְנִים לָזֶה לְזָרִם, וְאוֹמְרִים: "הוּא עֵדִין יְלָד, לֹא קָרָה כְּלוּם", וְלֹא מְזַהֲרִים אֶת הַיְלָד מִסְּפִיק חֲזָק, רַק אוֹמְרִים לוֹ בְּרַכּוֹת: "זֶה לֹא עֵדִין", "זֶה לֹא יָפָה", אֲזִ הוּא יִמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, וְיִתְרַגֵּל לְדְבָרִים לֹא טוֹבִים רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

הַטְּעוֹת שֶׁל בְּתֵי הַחַנוּךְ!

אוֹתוֹ דְּבַר אֶצֶל הַבְּנוֹת, הַמְּחַנְכּוֹת צְרִיכוֹת לְלַמֵּד אֶת הַתְּלַמִּידוֹת שְׁלָהֶן וְלְהַכִּין אוֹתָן: "מְתַר שִׁיְהִיו לָךְ חֲבֵרוֹת, אֲבָל לֹא אַחַת אֲסוּר לְשַׁחַק עִם הַגּוֹף שְׁלָךְ".

זוֹ טְעוֹת גְּדוֹלָה שֶׁל בְּתֵי חַנוּךְ מְסִימִים, שְׁלֹא מְדַבְּרִים שָׁם מְקַדְּשָׁה. כְּשֶׁאֲבָרְכִים שְׁלֹא

מְסַרְתִּי אֶת זֶה לְטַפּוֹל הַמְּנַהֵל, וְחֻשְׁבְּתִי לַעֲצָמִי מָה הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת הַמְּנַהֵל, אוֹלִי הוּא יִתֵּן לוֹ סְטִירוֹת, אוֹ יִשְׁלַח אוֹתוֹ הַבֵּיתָה, אוֹ שִׁיסְתוֹבֵב אִתּוֹ בְּכָל הַכַּתּוֹת עִם פְּתַק עַל הַגֵּב שְׂכַתוֹב עָלָיו: "תְּפַסְנוּ גִנְבִי" ... אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁהַמְּנַהֵל יוֹדַע שֶׁהַיְלָד אִינוֹ גִנְבִי! אִי אֶפְשָׁר לְהַרִס יְלָד, צְרִיכִים לְחַנֵּךְ אוֹתוֹ.

הַמְּנַהֵל קָרָא לְיָלָד לְמִשְׁרָד, וְהוּא שְׂאֵל אוֹתוֹ: "מָה עֲשִׂיתָ עִם הַכְּרִטִּים הָאֲשֶׁר אֵי שְׂמַצָּאתָ?" וְהַיְלָד עָנָה: "אֲנִי לֹא יוֹדַע, מְצָאתִי כְּרִטִּים אֲשֶׁר אֵי, חֻשְׁבְּתִי אֲנִי רוֹצֶה לְקַנּוֹת רַק דְּבַר אַחַד, קְנִיתִי, רָאִיתִי שְׂזָה עוֹבֵד, אֶפְשָׁר לְקַנּוֹת עִם זֶה, אִף אַחַד לֹא עוֹשֶׂה לִי כְּלוּם, וְחֻשְׁבְּתִי אוֹלִי מְתַר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם זֶה, אוֹלִי זֶה שֶׁל גּוֹי", אוֹמֵר לוֹ הַמְּנַהֵל: "תְּבִיא אֶת הַכָּל בַּחֲזָרָה", הוּא הִבִּיא אֶת הַכָּל בַּחֲזָרָה בְּיַחַד עִם זוּג נְעֻלִים, שְׂאֵל אוֹתוֹ הַמְּנַהֵל: "לָמָּה קְנִיתָ נְעֻלִים, אֵינן לָךְ נְעֻלִים?" וְהוּא עָנָה: "לֹא, אֵינן לִי נְעֻלִים, אֲמֵא שְׁלִי לֹא קוֹנָה לִי נְעֻלִים, כִּי אֵינן לְנוֹ כֶּסֶף לְנְעֻלִים", אוֹמֵר לוֹ הַמְּנַהֵל: "נְאֻסָף כֶּסֶף בְּשִׁבְלָךְ שְׁתוּכַל לְקַנּוֹת נְעֻלִים חֲדָשׁוֹת יְפוֹת! אֲבָל אֲסוּר לְגַנֵּב! אַתָּה מְבַטִּיחַ שְׂאֵתָה לֹא הוֹלֵךְ לְגַנֵּב יוֹתֵר?" אֲמַר הַיְלָד: "כֵּן, אֲנִי מְבַטִּיחַ שְׂאֲנִי לֹא הוֹלֵךְ לְגַנֵּב יוֹתֵר!" וְהַמְּנַהֵל שְׁלַח אֶת הַיְלָד חֲזָרָה לְפֶתַח...

זוֹ הַדְּרָךְ לְהַתְּנַהֵג עִם יְלָדִים, אוֹמְרִים לוֹ לְהַחֲזִיר אֶת כָּל הַדְּבָרִים שְׂקָנָה עִם הַכְּרִטִּים אֲשֶׁר אֵי, מְחַזְרִים אֶת זֶה לְבַעַל הַבֵּית, וְהַיְלָד מְבַטִּיחַ שֶׁהוּא כְּבָר לֹא הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה. אֲלֵא מָה שִׁיעֲשׂוּ עִם הַיְלָד? שִׁיְהָרְסוּ אוֹתוֹ?! - הוּא הָרִי יְלָד!

[אֲגַב, כָּאֵן מְדַבֵּר בְּיְלָדִים שְׂמַחְנְכִים אוֹתָם וְהֵם מְצִיִּתִים, אֲבָל עִם בַּחוּרִים שֶׁהֵם כְּבָר יוֹתֵר בּוֹגְרִים, מְתַנְהֲגִים אַחֲרָת. בְּאֲמָצַע הַקְּוִץ

• מזה עושים עם ילד שגונב?

חל, המלמד והמורה עבדו ביחד. וזה דבר נחוץ מאוד לחנוך של הילד, שלא יגידו: "אני מצלח, אני יכול להסתדר עם הילד הזה, ושאר אנשי הצוות שיסתדרו לבד עם הילד", לא, עובדים בשותף פעלה.

המשד בעזרת השם יתברך בשבוע הבא

להמשיך ככה בשעורי חול, הוא התקשר למנהל ואמר לו שאני אשתתף רק בשעורי קדש, ובזמן שעורי חל אהיה אתו בכולל, אבל אני זוכר מה שהלך שם, איזה בלגן הלה, היו זורקים חפצים על המורה, זה היה נורא.

אני זוכר שבביתה ח' או ט', היה המלמד הרגיל מעמיד על המקום את מי שלא התנהג טוב בשעורי

קשור אלי בכלל, זה לא באחריות שלי.

כשהיינו ילדים, היה לנו מלמד רגיל, ומורה - יהודי לא חסידי שלמד אותנו מקצועות חול, אני לא זוכר יותר מדי ספורים שהתרחשו בשעורי חול, כי הייתי ילד מלא מרץ, ובכל יום התקשרו לאבא שלי לספר לו מה אני עושה, אז אבא שלי ראה שזה לא עסק

מכתבים בענייני חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

איך אני יכול לגרם שהבן שלי ירצה ללכת למקוה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יישר כח שהצלחתם לי את החיים בשלום בית, פרנסה, דרך הלמוד, חנוך ועוד ועוד. אני יודע כל יום מחיי שאם אלה עם השכל של עצתו אמונה, אני אצליח.

בעוד כחדשים בני הקטן יהיה בן שלש, רציתי לשאול מה הגיל הכי מקדם שיכולים לקחת ילד למקוה בערב שבת.

בני היותר גדול כבר כמעט בן שמונה והוא עדיין לא היה במקוה, וזה מאד מפריע לי. זה התחיל בשעבודתי ביום ששי עד בניסת שבת, למעשה ראש הישיבה יעץ לי לקחת מישהו אחר שיעשה את עבודתי ביום ששי. אחר כך מקום העבודה שלי השתנה, אבל את הענין של לקחת את הבן שלי למקוה עוד לא תקנתי, כל שבוע עם ספור אחר, הוא אומר שהוא לא רוצה ללכת, הוא אומר שמשוהו מפריע לו, אני לא יודע מה, לפעמים אני בכלל לא שואל אותו כי אני לא יודע מה לעשות כשהוא אומר שהוא לא רוצה ללכת. כמה פעמים חשבתי ללכת בתקיפות, מי שלא היה במקוה לא יוכל לקבל בשבת מיץ ענבים, קולה או ממתק, אבל עכשיו יש לי כבר בלכולים שראש הישיבה אומר שכשהילדים מתבגרים כבר אי אפשר להכריח כי אחר כך הם לא יעשו את הדבר שהכריחו אותם.

כן מקוה, לא מקוה - לא זה הבעיה שלך; אפשר לומר שכן צריכים ללכת למקוה ואפשר לומר שלא נורא אם הילד לא רוצה ללכת, זה לא הבעיה, הבעיה שלך היא שהילדים שלך צריכים לגדול בריאים, הם צריכים לדעת שאם הורים אומרים כן - זה כן ואם ההורים אומרים לא - זה לא, אי אפשר לומר הפוך.

תבקש מהשם יתברך שתדע איך לדבר אל ילדיך, איך לחנך אותם, איך לשמח אותם; עם תפילה תזכה לילדים כשרים, נכדים כשרים ימשכו ממך דורות ישרים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

(עצתו אמונה פרשת קרח תשפ"א)

אם ההורים שמחים, אני טוב לילדים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ה' כסלו, שנת ה'תשפ"ג קבלתי את המכתב.

הורים לא קולטים ולא שמים לב שאיך שהם מתנהגים - כך הילדים יתנהגו; אם ההורים שמחים - אזי <<<<

בכל יום ששי אני חשב באיזו דרך להתנהג ואני לא מצליח להחליט, כבר הבטחתי לו הרבה דברים טובים אם הוא ילך למקוה, אבל בנתיים שום דבר לא עבד. אני יודע שלא עשיתי נכון, יכולתי לעשות יותר טוב, אבל אני רוצה לתקן זאת, איך עלי לתקן את זה? יישר כח על הכל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח, כ"ג סיון, שנת ה'תשפ"א

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

העקר שעליו הורים צריכים לשים דגש בחנוך הבנים והבנות - זה ללמד את הילדים שחייבים לשמוע בקול ההורים, זה היסוד בחנוך, את זה צריכים לעשות כשהילדים עדיין קטנים מאד, בגיל שנתיים, שלש - עד שהילדים לומדים לשמוע בקול ההורים.

רוכ ההורים לא יודעים מזה; הם לא חושבים, או שלא יודעים, או שאין להם כח, מרשים לילדים לעשות מה שהם רוצים, הילדים גדלים בלי דרך ארץ ואחר כך כשהם מתבגרים החצפה יוצאת מאד חזק, ואז כבר מאוחר מידי, אז כבר קשה יותר לכופף אותם לצד הטוב.

בקול אבא ואמא, לא על ידי צעקות ומכות. איך מלמדים את זה? על ידי שאומרים פעם פּעמים ושלוש ומאה פעמים ואף פעם: "צריף לשמוע בקול אבא", "צריף לשמוע בקול אמא" – עד שהילדים מבינים שצריכים לציית.

עוד דבר חשוב להורים. רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן נט): "מסגל יותר לבנים להיות רחוק מהם, לבלי להיות דבוק בהם, לשעשע בהם בכל פעם, רק לבלי להסתפל עליהם כלל", יותר בריא לילדים להתרחק מהם ולא להיות דבוק אליהם חזק מידי, ולא לשחק אתם כל הזמן, עדיף לא להסתפל עליהם; כי כשמשחקים יותר מדי עם הילדים – הם חושבים שהאבא הוא חבר, והם מדברים אל האבא כמו אל חבר.

תבקש מהשם יתברך שהילדים שלך יהיו יהודים כשרים. מוהרא"ש ספר, פעם הגיע יהודי אל החפץ חיים זכותו יגן עלינו ובקש ברכה לילדים טובים, החפץ חיים קם ממקומו והוציא מארון הספרים תהלים ישן שהיה מנפח מדמעות, הוא הראה את זה ליהודי ואמר: "אתה רואה? זה ספר התהלים של אמי עליה השלום, בו היא הייתה בוכה כל יום שיהיו לה ילדים טובים, כך זוכים לילדים טובים".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...
(עצתו אמונה פרשת ויצא תשפ"ג)

אבל מה אני יכול לעשות שהוא לא מבין שפה אחרת. עכשו רציתי לקשר לו את הידים והרגלים בצורה שלא תכאיב לו, אבל התאפקתי; מה אני בן יכול לעשות?

הוא מתחיל להתפרע ממש על כל דבר קטן שלא הולך לו כמו שהוא רוצה, ואני ממש לא מצליח להסתדר אתו; מה עושים?

יישר כח
תשובה:

בעזרת ה' יתברך – מוצאי שבת קדש פּרשת תולדות, ג' כסלו, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

להכנות לא עוזר, לצעק גם לא עוזר וכל מה שרק עושים בשביל חנוף מתוך עצבים לא עוזר.

חנוף הוא עבודה קשה אבל משתלמת. שלמה המלך אומר (משלי כט, טו): "שבת ותוכחת", המגל והתוכחה, "יתן חכמה", נותנים חכמה לילד; אם מלמדים את הילד איך להתנהג – הוא נהיה חכם. קל מאד לא לחנוף בהתחלה, אבל בסוף אי אפשר לסבל את הצער והכאב. כפי שהוא ממשיך ואומר (שם): "ונער משלח", כלומר הילד שמרשים לו לצאת ולבוא, לעשות מה שהוא רוצה – "מביש את אמא שלו".

חנוף מתחיל אצל ילדים מאד קטנים. שלמה המלך אומר (שם כב, טו): "אולת, קשורה בלב נער", ילד קשור לשטויות, והורים צריכים להוציא את זה ממנו. הורים צריכים ללמד את הילדים הקטנים, ילדים מאד קטנים מגיל שנתיים – לשמע

טוב לילדים, ואם ההורים בוכים ומתלוננים תמיד – גם הילדים יהיו כך. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (בראשית רבה פ, א): "כאמה בתה", כמו שהאמא מתנהגת – כך הבנות מתנהגות; אם האמא שמחה – הילדים גם יהיו שמחים.

זה בנוגע לשאלה שלכם וכו'; מצד אחד באמת חשוב מאד המוסדות שיש לכם כאן בשביל הילדים, אבל אם אתם לא שמחים כאן – כבר עדיף לחזור וכו'. פי הדבר הכי חשוב בשביל ילדים זה אמא שמחה; אם האמא שמחה ומרצה – טוב לילדים, ואם לא – זה לא טוב.

אם אתם יכולים להצליח להיות בשמחה כאן – הרי זה טוב, ואם אתם לא שמחים – עדיף שתחזרו ושם תבנו בית יפה.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...
(עצתו אמונה פרשת מקץ תשפ"ג)

מה עושים עם ילד שמרביץ? שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א, בני בן הארבע לא מפסיק להרביץ ולתת מכות לכל מי שעומד בדרך, ממש עכשו קבלתי ממנו מכות עם מטריה; מה עושים?

כשאני מרביץ לזה לא עוזר, וצעקות בודאי שלא עוזרות, אבל המצב כבר ממש בלתי נסבל. אני יכול להרביץ לו חזק מאד באפן שאף פעם לא הרבצתי לילד, אני יודע בתוכי שזה לא בסדר,

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (נשים)
שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9169 / 845-351-9060 / אנגליה 03303502363
קנדה 438-320-9090

קול ברסלב

שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד
079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / 845-351-0910 / אנגליה 03303502361
קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 1552354370
מייל חיזוק יומי chizikyomi@gmail.com